

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

ОТКЪС

Превод от руски: Николай Бояджиев, —

chitanka.info

Три нощи аз не спах, прекарах в скръб,
в молитва на колене. Храм ми бяха
стената и свода, хълмът бе олтар;
и ако костите под тоя хълм
днес би могъл човекът да разбуди,
то, жегнати от моята сълза,
проникнала в пръстта, тук всички мъртви
ще скочат с трясък на одежди бранни!
О, боже! Как? — няма една сълза
бе плод на три ужасни нощи? Не,
сълзата адска е за мен последна,
а то няма три страшни нощи в скръб
бих я очаквал аз. Кръвта на братя,
на старци и на стъпкани деца
е натежала в моята душа,
в сърцето ми напират и насилат
го кара да разкъса своите връзки
и да превърне във велика мъст
в мен чувствата, напомнящи любов;
дори да не постигна своя блян,
доволен съм, че тъй велик той беше.
Дойде часът — на слава или срам.
Велик или забравен съм? — не знам.
Природата разпитвах аз и тя
в обятията свои ме прие;
в леса, когато бурите вилняха,
них чудна сладост с нейните уста,
но за мечтите ми бе чужд света —
те нищо свое в него не съзряха;
загледан често в ярките звезди
и в нощните небесни красоти,
усещах, че не съм роден за тях;
небето не обикнах, смаян бях
от туй пространство вечно и безкрайно —
завиждах на създателя му тайно;

без свобода и родната природа,
сам себе си внезапно аз открих,
спасение намерих за народа;
и дръзко с деен ум се потопих
в едничка мисъл, може би напразна
и безполезна в моя край звезда;
но тя като надежда е прекрасна
и свята, силна, като свобода.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.